

NAMASTE

20 anys

www.amicsnepal.org

INFORME
D'ACTIVITATS

2014

UN LLEGAT, UNA NOVA ETAPA, UN NOU IMPULS

L'any vinent Amics del Nepal farà 20 anys. És un gran honor i un motiu d'alegria haver format part del grup que va posar en marxa un petit projecte d'apadrinaments per donar suport a un orfenat en situació desesperada allà per la primavera del 1995, i al cap de gairebé 20 anys assumir la Presidència, en un moment també incert pel context general de crisi i precarietat de recursos, i en una situació que té força punts en comú amb la d'aquells inicis: tot l'equip de Barcelona és voluntari, el nostre principal objectiu passa per la dedicació als centres i al col·lectiu de nens i joves apadrinats, volem donar-nos a conèixer i aconseguir que més persones ens pocis o padrins.

Fa gairebé 20 anys erem joves, i ara, en aquesta nova Junta que us presentem i que es posa a la vostra disposició, alguns som més grans i experimentats però hem aconseguit que molts joves vulguin donar una part voluntària del seu

temps per fer equip i tirar endavant la nostra missió, malgrat les moltes dificultats dels temps que corren.

Estem treballant de valent per tirar endavant i ser millors cada dia en aquesta feina de voluntariat. Tenim experiència i tenim un llegat. Us animem a col·laborar, a iniciar una nova etapa, a treballar amb nosaltres, a organitzar activitats que sumin esforços, a donar un nou impuls a l'associació per continuar complint els nostres objectius, a preparar i celebrar est 20 anys que d'aquí a poc complirem, amb la satisfacció d'haver contribuït d'alguna manera a fer millor la vida de molts nens i nenes, a donar-los una oportunitat per a un futur millor.

Una abraçada! Namasté

CRISTINA MORALES, PRESIDENTA
Presidenta

CONTINGUT

QUÈ ÉS AMICS DEL NEPAL?

Amics del Nepal és una ONGD (organització no governamental de desenvolupament) sense ànim de lucre, creada l'any 1995 amb l'objectiu principal de donar suport i ajuda als infants de Nepal.

El treball d'Amics del Nepal entra en la realització de projectes de cooperació i programes de suport a determinats col·lectius de persones, bàsicament infants, joves i dones, tant directament com en col·laboració amb organitzacions nepaleses.

Amics del Nepal té també com a objectiu divulgar la realitat cultural i social nepalesa a la nostra societat mitjançant la realització i organització d'activitats de sensibilització.

QUI SOM?

Comptem amb el suport de més de 600 socis i padrins, base de l'associació, de la col·laboració d'empreses i de donants puntuals, a més dels ajuts que es reben per a projectes concrets de les (administracions públiques), fundacions privades i col·legis professionals.

Els voluntaris constitueixen la principal força de treball a Amics del Nepal. Els projectes que l'associació realitza a Nepal possibles gràcies a la participació voluntària de moltes persones vingudes de diferents àmbits professionals i acadèmics.

PER QUÈ NEPAL?

Per a moltes persones el Nepal és només un paradís per gaudir dels seus nombrosos atractius naturals, però darrere d'aquesta visió s'hi amaga un país molt poc desenvolupat amb un índex de pobresa que afecta un 80% de la població.

Actualment el Nepal es manté com un dels països menys desenvolupats del món (ocupa el lloc 157 d'un total de 186 països, i la penúltima posició entre els països del continent asiàtic després de l'Afganistan, segons l'informe de Desenvolupament Humà IDH 2013 de Nacions Unides), malgrat que en els darrers 50 anys el país ha incrementat de forma notable els seus estàndards de vida.

Les oportunitats de treball han esdevingut cada vegada més escasses, les necessitats de la població no han estat satisfetes i les polítiques socials no han estat adreçades als als més necessitats.

BHIMPHEDI CHILDREN'S HOME

Per tercer any consecutiu el Ricardo, el nostre voluntari expert en el treball de la terra, ha focalitzat els seus esforços en el centre d'acollida que Amics del Nepal gestiona a Bhimpheidi. I aquest cop ho ha fet acompanyat de la Rosa, companya de feina al Basc.

La seva mà es fa notar, i aquest estiu l'hort del centre ha donat una altra passa endavant. Amb la seva feina (i amb l'ineestimable ajuda d'un parell de bous) s'ha ampliat la zona conreable de manera substancial. D'aquesta manera s'ha pogut habilitar una zona per arbres fruiters, on s'han plantat un total de 28 arbres, entre llimoners, tarongers, mangos, bananers, papaies, lichis i aranges. També s'ha habilitat una zona per bambú, on es van plantar un total de 65.

Amb els recaptats TaperNepal, iniciativa posada en marxa pel mateix Ricardo i el seu company, Jorge Lastras, amb l'objectiu de col·laborar en la millora del centre, van poder comprar llavors de tomàquet, beina, mongeta, coliflor, carbassa i albergínia, quedant ja plantada tota l'àrea de beina, mongeta, col, tomàquet i coliflor, a més de diverses eines per l'hort i adobs per les gallines.

Alhora, es van portar a terme diverses accions en infraestructures, com la reparació i canvi de mosquiteres, portes i aixetes, així com l'organització d'un magatzem-taller del que n'estan molt orgullosos.

Però la seva feina no es va acabar aquí, doncs encara els hi van quedar temps i diners per organitzar un viatge al parc d'atraccions d'Hetauda, a on van poder gaudir d'una jornada molt especial amb tots els nens i nenes del centre d'acollida.

<https://es-es.facebook.com/tapernepal>

Después de estar todo el año sacando adelante el TaperNepal, tenía el dinero y tenía las ganas de volver a Bhimpheidi. Todo el año vendiendo productos nepalís a amigos, conocidos, familia y por cualquier sitio que me dejaran, mercado, mercadillo, escuela de yoga o asociación. Y, llegando las fechas, siempre me circulan los mismos pensamientos por la cabeza: ¿Otra vez a Nepal? ¿Otra vez, por cuarto año consecutivo? Con lo grande que es el mundo y la cantidad de países, monumentos, playas, lagos, montañas que hay para ver allá donde decidiera ir.

Y encima, este año, no estará Mónica,...no conoceré a nadie, no tendré apoyo de ninguna persona cercana, cuando tenga algún problema de comunicación con mi limitado inglés. ¿Dos meses en Nepal? Y un viaje tan largo, ¿para qué? Uffffffff...

Y todo lo olvidé según

salí del avión. Nepal me tiene atrapado. Su influencia se diluye, no del todo, mientras permanezco alejado de su aura. Pero una vez que piso la tierra nepalí, ese país, me subyuga.

No sé qué es, no sé qué tiene, yo no sé nada.

Lo cierto es que, por cuarto año consecutivo, estuve allí, de nuevo, sin saber exactamente por qué. Y me consta que hay más gente a la que le pasa lo mismo.

¿Qué Nepal?

Sería muy típico y muy tópico decir que es su gente, que las sonrisas de los niños, que las montañas, etcétera, etcétera. Pero es que todo eso es cierto. Nepal es un país maravillo con gente, amable y acogedora. Para mí, Nepal, supone un punto y aparte en la vida. Un soltar todos los encorsetamientos occidentales en los que me muevo en la rutina diaria. Es poder bajarme un rato del cohete a mil por hora en el que nos movemos y disfrutar de un ritmo de vida más pausado, restaurando mis ritmos circadianos al compás de una Gompa tibetana.

Me resulta curioso como, nada más pisar el suelo del aeropuerto, me invade una sensación de alegría y bienestar que no logro saber de dónde procede.

“Para mí, Nepal, supone un punto y aparte en la vida. Un soltar todos los encorsetamientos occidentales en los que me muevo en la rutina diaria”

Es todo tan diferente. Quizá es que me sienta yo un poco menos pobre conviviendo con los más pobres. Quizá es que me sienta más rico porque cualquier cosa que compro me recuerda a precios

de mi niñez. Quizá es que me sienta más libre jugando a juegos por aquí hace tiempo olvidados.

“Me resulta curioso como, nada mas pisar el suelo del aeropuerto, me invade una sensación de alegría y bienestar que no logro saber de donde procede”

Quizá es que me sienta un padrazo curando la herida de un niño caído. O quizá es que necesita el abrazo y la sonrisa, de ese niño herido, mi solitario adulto. Quizá...

Lo cierto es que yo vuelvo año tras año. Y regreso con ganas para mi Bilbao querido, pero no me olvido de todo el trabajo hecho, que tan poco pesa.

Estoy tan contento y orgulloso del trabajo de este año en el orfanato: Árboles frutales, zona de Bamboo, acondicionamiento del taller para la huerta, siembra de hortalizas de todo tipo y, lo más importante, un proyecto de futuro que puede crecer y ser autosuficiente. Y esta, ya es la parte más difícil: trabajar para poner en marcha y que ellos, los nepalís, cojan las riendas de lo que se ponga en marcha. Difícil porque a veces no es posible. Difícil porque a veces nos cuesta soltar lo creado.

En yoga hablamos de “Isvarapraidhana”, desapegarte del fruto de tus acciones. Nosotros sólo somos unos extras en sus vidas, ellos tienen que ser los protagonistas.

Yo no he sido padre y creo, a estas alturas de mi vida, que ya no lo seré. Pero es una felicidad inmensa la que me traje a Bilbao este año, cuando dejé Bhimpedhi, viendo que la pequeña criatura que empecé a parir hace tres años, con ayuda de tanta gente, empieza a andar y da sus primeros pasos.

Estoy tan feliz.

RICARDO RIERA. BILBAO

Amics del Nepal gestiona en la seva totalitat el centre d'acollida de Bhimpedhi Children's Home, situat a uns 60 Km al sud de Kathmandu, capital de Nepal.

IMPORT TOTAL: 22500€
BENEFICIARIS: 32 INFANTS I JOVES

AMOR CHILDREN'S HOME

Aquest estiu la Patrícia, la Marta, la Núria i el Marc, els quatre voluntaris del projecte de Mahendranagar, han estat treballant dur per poder millorar les instal·lacions del centre d'acollida i l'escola. Les 20 hores d'autobús per arribar al centre, així com les pluges torrencials no han suposat cap obstacle davant la seva determinació.

Durant aquest temps han reformat i pintat 5 habitacions, amb els seus mobles i lliteres, i el menjador/sala d'estudi, millorant així la higiene del centre d'acollida.

A l'escola FIBS, on estaven allotjats, i on cursen els seus estudis els nois del centre, també li han fet una neteja de cara, pintant i netejant les parets, finestres i mobles de les tres classes d'educació infantil. Tots els nens del centre d'acollida han estat ajudant en tot moment, demostrant la seva implicació i transmetent la seva alegria als voluntaris.

Amb els diners recaptats durant l'any en diverses accions portades a terme pels mateixos voluntaris, s'han pogut comprar llençols, cobrellits, coixins, coixineres, tovalloles, motxilles escolars, estenedors i pinces, miralls, penjadors nous i una recopilació de material escolar i esportiu amb el que han portat a terme un munt d'activitats d'esbarjo amb els nens, compartint i gaudint de cada moment que han viscut plegats.

Ara penso en els primers minuts que vaig passar a Nepal i no puc deixar de riure. Si alguna cosa fa Nepal des del primer segon fins a l'últim és sorprendre't. I així va ser. Res més arribar a l'aeroport teníem la consigna d'agafar un taxi fins la Stupa de Boudhanath, no pagar més de 500 rúpies i trobar-nos al cafè Ariya amb els voluntaris que ja estaven a Kathmandú. No va sortir exactament així, estàvem totalment descol·locades, la primera impressió es va veure plasmada en les nostres cares res més arribar, però al final ens vam trobar amb la Patrícia i el Ricardo, i vam començar a situar-nos.

Uns dies més endavant, després de 20 hores d'autobús la Núria, la Patrícia i jo arribàvem a Mahendranagar més mortes que vives. Un noi jove en un tuk-tuk que era el Madan (el nostre contacte d'Amics del Nepal) ens va recollir i ens va portar fins a l'oficina d'immigració, creient que érem unes turistes que volien anar a la Índia.

L'autèntic Madan, però, ens va trucar, i en saber on estàvem va fer tornar el noi fins l'estació d'autobús i ens va venir a buscar. Aquella va ser la nostra rebuda i la primera anècdota de moltes. Encara riem ara!

Un pot pensar que tres setmanes donen per molt, i realment donen, però van passar com tres dies, i la veritat és que m'hagués quedat allà molt més temps. Durant els dies que vam estar allà vam intentar aprofitar el temps al màxim: pintar les habitacions dels nens, pintar unes classes d'infantil, fer compres al centre d'acollida, i, sobretot, intentar passar el major temps amb ells.

Per sorpresa nostra vam descobrir uns pintors professionals! Els nens estaven disposats a ajudar en tot moment i a fer-ho de la manera més divertida possible.

Els dies compartits allà amb els nens, les didis, els cuiners, el Madan i tota la gent amb què hem conviscut no podrien haver estat millors. Si algú sentís a parlar de Mahendranagar, probablement no tindria ni idea d'on és. De fet, la majoria dels nepalesos amb els que parlàvem i els explicàvem que anàvem o veníem d'allà ens miraven sorpresos, com dient: què se us ha perdut allà? Però no ens podríem haver sentit més a gust.

Això sí, si us esteu plantejant anar-hi en època de monzón, prepareu-vos per la calor!

“Durant els dies que vam estar allà vam intentar aprofitar el temps al màxim: pintar les habitacions dels nens, pintar unes classes d'infantil, fer compres per al centre d'acollida, i, sobretot, intentar passar el major temps amb ells”.

És difícil marxar del teu entorn per passar a viure un mes i escaig en un país amb unes tradicions culturals, maneres de fer, condicions i característiques tant diferents. Era el primer cop que feia un viatge i un voluntariat d'aquestes dimensions. M'he trobat amb moments en què et poses a tu mateixa a prova i els he superat. Tot i així, al cap i a la fi adones de les similituds que hi ha i sobretot agraeixes la familiaritat amb què ens han tractat. Malgrat no poder dormir de la calor, de fugir dels mosquits i de molts

“Era el primer cop que feia un viatge i un voluntariat d'aquestes dimensions. M'he trobat amb moments en què et poses a tu mateixa a prova i els he superat”.

altres insectes i animals, o de viure en carn i ossos l'autèntic monzó, hem gaudit moltíssim. Una cosa que he après és a deixar de banda l'estrès que tenim aquí, aprendre a riure davant les situacions i prendre's les coses amb més humor. Compartir amb els nens d'Amor Children's Home i formar part de la seva família ha estat increïble. Pot sonar a tòpic, però certament hem après molt amb ells.

Els primers dies, els més petits ens cridaven: Hello! I després marxaven corrents a amagar-se. ies cada cop estàvem més units.

Ens va costar força, s'ha de dir, aprendre'ns els seus noms; I conforme anaven passant anàvem tots de bòlid intentant pronunciar-los sense que es riguessin de nosaltres! I ara els tinc al cap un rere l'altre. Així doncs, hem après una mica de nepalès, hem anat en bicicleta sota la pluja torrencial, hem menjat molt i molt dhal bhat, hem rigut moltíssim, hem pintat fins a no poder més, ens hem adaptat al “nepali time” i, sobretot, hem tingut la oportunitat de conèixer-los. D'aquest viatge no només m'enduc un munt d'anècdotes, de records, de classes de ball, de cançons índies i nepaleses, de dibuixos i moltíssimes fotografies, sinó que m'enduc una gran família de germans i germanes, i, al cap i a la fi, no es pot demanar més!

MARTA ALMELA, BARCELONA

Mahendranagar és una ciutat fronterera de Nepal amb Índia i es troba en el punt més occidental del país. Allí hi ha C d'Acollida d'Amor Children's Home, on Amics del Nepal col·labora en l'apadrinament d'infants des de fa 19 anys.

IMPORT TOTAL:
BENEFICIARIS:

PATAN CHILDREN'S HOME

Aprofitant la seva estada a Nepal, i abans d'anar als respectius centres on havien d'exercir el voluntariat, la Patrícia, el Ricardo i la Rosa van visitar el centre d'acollida de Patan. La jornada va transcórrer de la millor manera, amenitzada pels jocs i les classes de ioga que va plantejar el Ricardo, que van tenir una divertida acollida.

Les instal·lacions de Patan, que s'anomenen Sano Khokana girl's orphanage, estan preparades per tal de donar cura i suport a nenes, des de nadons fins a l'edat adulta. L'organització compta amb un equip de 7 membres (treballadora social, cuineres, cuidadores, conductor), personal de suport per als nadons i les nenes. Actualment resideixen al centre 35 nenes, de les quals 3 són nadons de 0 a 3, 6 són d'edat preescolar i 26 nenes entre 7 i 18 anys. Amics del Nepal n'apadrina 26.

La responsable de Children's Home és la senyora Saru Lohar. Les més petites inicien la seva formació escolar a la mateixa casa, i la resta assisteixen a diferents escoles angleses concertades.

Al centre hi ha servei de dietètica, pediatria, i suport tutorial. Al llarg de l'any, en el marc del programa de Voluntariat, diversos col·laboradors sobre el terreny han visitat el centre, i s'han dut a terme revisions mèdiques, oftalmològiques, formació sobre higiene i nutrició, i s'ha fet seguiments de les nenes i noies apadrinades.

Amics del Nepal col·labora amb Children's Home al centre d'acollida que aquesta associació té a la localitat de Patan- Lalitpur, situada a pocs quilòmetres de la ciutat de Kathmandu. Aquest centre va ser construït l'any 2007.

IMPORT TOTAL: 12.480€
BENEFICIARIS: 26 nenes

EL PROGRAMA DE BEQUES UNIVERSITÀRIES

El programa de beques per a joves universitaris, Grant, va engegar l'any 2008. Sorgeix d'una reflexió ben senzilla: aquests nois i noies que poden retornar a la societat nepalesa tot l'esforç que padrins, voluntaris i d'Amics del Nepal està fent per als més desprotegits del país. Fins a aquest moment, el compromís de l'Associació amb els joves situava a dins del marc de protecció dels centres d'acollida, però ara va més enllà. Els nois que surten dels centres poden disposar d'una beca que permet garantir la seva formació, si així ho desitgen. Aquesta ajuda inclou l'allotjament (generalment comparteixen pis amb els seus amics i companys que es troben en la mateixa situació), la matrícula, manutenció i material d'estudi.

La situació no és fàcil per a ells. Viuen durant la major part de la seva vida al centre d'acollida. No tenen pares que els guïni i recolzin, i fan dels seus companys la seva família. I arriba un dia en el que han d'abandonar el centre, enfrontar-se a la realitat del dia a dia d'un món que no coneixen, i abandonar que han sigut els seus germans fins al moment. I l'actitud sempre és positiva. Tenen ganes d'avançar, de ser algú que pugui valdre's per mateix i, alhora, volen conèixer i descobrir, seguir endavant i madurar. D'aquesta manera podran ajudar als companys que vénen darrere.

Actualment es beneficien del programa Grant nois i noies, però el nombre anirà creixent, doncs els nens de fa 10 anys ja han deixat de ser nens. De tots aquests, només 3 tenen el suport d'un pare, i els altres els cobreix l'Associació. Creiem fermament en el programa, perquè creiem en els joves. I creiem que Nepal, amb la seva petita aportació, pot ser un país una mica millor.

ENRIC RECODER, BARCELONA

Amics del Nepal proporciona beques d'estudi, assessorament i seguiment personalitzat als joves universitaris que han sortit dels centres d'acollida amb programes gestionats per l'associació. Aquest projecte es finança íntegrament amb el pressupost destinat a l'estructura.

IMPORT TOTAL: 9000€
BENEFICIARIS: 20 Joves

KEBS. LA HISTÒRIA DE L'URMILA

L'Urmila és una nena de 15 anys que viu a Kathmandu amb els seus pares i el seu germà petit. Actualment està cursant el vuitè curs gràcies al programa educatiu que Amics del Nepal gestiona a l'escola KEBS.

L'Urmila presenta des de la infància problemes respiratoris al pulmó esquerre que, malgrat els tractaments que ha rebut, no s'ha evitat que s'hagin fet crònics causant nombrosos problemes per a la nena.

Els metges han anat a fer una intervenció quirúrgica per eliminar part del pulmó danyat, prevenint així l'extensió de la patologia al pulmó dret.

Aquesta operació va tenir lloc el passat dia 25 de Juliol, i va ser portada a terme amb èxit. D'ara en endavant l'Urmila precisarà cures específiques i tractaments crònics.

Fa molts anys que tenia pendent un viatge a Nepal, finalment l'any passat i després de l'experiència de les meves amigues Sheila i Eli l'estiu anterior amb les estades d'Amics del Nepal, vaig proposar-me fer-ho. Vaig escriure a l'Associació per tal de fer un voluntariat i poder compartir durant uns dies el que és la realitat d'aquell país, que tant ha sofert durant anys i que poc a poc intenta recuperar-se i tirar endavant amb un somriure cada dia.

L'Anna, coordinadora de voluntaris, em va respondre que hi havia un grup que aniria a Mahendranagar a l'estiu però que seria interessant començar

a col·laborar amb l'associació abans d'anar-hi i fer un cop de mà a l'Eli amb el projecte de Kebs, i així anar coneixent més la realitat del país i la feina d'AN.

Durant uns mesos la nostra tasca va consistir en posar-nos en contacte amb els padrins i actualitzar les dades, també les dels nens i nenes (a vegades es canvien el nom i això no ajuda), enviar cartes i les qualificacions de final de curs...tot plegat a través d'un ordinador i un telèfon, sense contacte humà... Però poc a poc, vam anar rebent alguns agraïments dels padrins i padrines que t'animen a seguir endavant ja que els alegra tenir novetats.

“L'Urmila, una nena de Kebs, estava molt malalta d'un pulmó, necessitava operar-se però la família no tenia prou diners per a fer-ho i havien demanat ajuda a Amics del Nepal”

Uns dies abans de marxar vam rebre un e-mail del Mohan, el nostre coordinador a Kathmandú, amb una notícia impactant, l'Urmila, una nena de Kebs, estava molt malalta d'un pulmó, necessitava operar-se però la família no tenia prou diners per a fer-ho i havien demanat ajuda a Amics del Nepal. Recordo que va ser un dia de trucades, correus electrònics amb la Junta d'Amics del Nepal, tot plegat molt intens, però la decisió va ser clara: l'Associació avança els diners i ja veurem com els recuperem. A la tornada ens posem les piles i treiem els diners de sota les pedres... Aquesta noia no pot morir!

Finalment, va arribar el moment de viatjar a Nepal. Només arribar a Kathmandú vaig anar a l'oficina a saludar en Mohan, amb qui tants e-mails ens havíem escrit i encara no ens havíem vist les cares. La reunió va durar més de tres hores.

El primer que vam organitzar va ser la visita a Kebs. En Ricardo i la Rosa, uns voluntaris de Biratnagar, m'hi van acompanyar. Només entrar pel pati de l'escola, un munt de nenes es van apropar corrents per a saludar-nos. Tots anaven uniformats i amb una credencial penjada del coll amb el seu nom. Quina sort! Els vam poder saludar pel seu nom i presentar-nos.

De seguida vaig anar posant cares a tots aquells gairebé 70 nens sobre els que havia estat parlant i escrivint.

Vam reunir-nos tots a una aula i vam estar parlant de la feina que fem desde Barcelona, dels esforços econòmics per a més d'un padrí per a mantenir la seva escolaritat i els vaig preguntar per l'escola, què els agradava més estudiar, què els avorria... coses de nens... Tot plegat una experiència molt propera i plena de caliu i somriures.

Després va tocar la sessió de fotos, un per un els vaig fer fotos actualitzades amb l'uniforme d'esport que portaven aquell dia... i pobres! quins nervis! que seriosos... costava arrencar-los un somriure davant la càmera!

Després vam tenir una reunió informal prenent un té amb l'equip directiu i alguns mestres de l'escola. Com a mestre que [] l'intercanvi d'experiències [] va ser una altre moment important per a aterrar a una realitat molt diferent a la nostra.

A la tarda, vam visitar l'Urmila a casa seva, que havia d'esperar 10 dies fins la seva operació i estava a casa per recuperar forces. (a l'espera de 10 dies fins el dia de la seva operació, restava a casa per recuperar forces.)

Vam començar a adonar-nos en el barri on vivia, ben aprop d'on es troba l'oficina d'AN, una zona molt humil. Vam arribar a l'edifici on vivia l'Urmila i la seva família [], una construcció a mig fer, amb unes escales improvisades vam pujar al primer pis on començava un passadís fosc ple de portes de metall: en una d'elles hi vivien els 4 membres de la família [] de l'Urmila, en un espai d'uns 6 m2. Vam picar a la porta i ens vam trobar a l'Urmila i el seu germà mirant la TV, asseguts a sobre una muntanya de matalassos. Vam veure una Urmila dèbil i amb una tos molt pesada, que no la deixava dormir, però amb uns ulls oberts, alegres i un somriure d'orella a orella, encantada de rebre la nostra visita.

La visita va ser breu per no cansar-la, els seus pares estaven treballant, li vam donar un petit obsequi de part de tots els Amics del Nepal per a que li donés força per a seguir endavant i assegurar-li que tot aniria bé.

Ens vam acomiadar fins a després de l'operació. En sortir de la casa, l'emoció ens

va commoure a tots.

Una cosa [] parlar d'un cas així i l'altre veure-ho amb els teus propis ulls. El Mohan que va estar a c o m p a n y a n t

“Recordo que va ser un dia de trucades, correus electrònics amb la Junta d'Amics del Nepal, tot plegat molt intens, però la decisió va ser clara: l'Associació avança els diners i ja veurem com els recuperem”

l'Urmila des del principi va dir que va veure una força especial en els seus ulls, una esperança, que feia dues setmanes no tenia.

Aquella mateixa nit vaig escriure un correu a tots aquells que vam prendre la decisió d'apostar per ella dient-los com la vaig veure i animant-los a seguir, ja que en moments com aquell és quan un s'adona que la feina que fa de manera totalment vol [] ia pren tot el sentit!

Dos dies després de la decisió vaig poder anar a l'Hospital a veure l'Urmila amb la Queeta, [] treballadora d'Amics del Nepal a Kathmandú. Encara estava a l'UCI. En [] em un per un. La vaig trobar amb els ulls mig tancats, feposant, només la vaig saludar i vaig enviar-li molta força. Vaig poder conèixer la seva mare i, tot i que no parla l'anglès, ni jo parlo nepalès, no ens va caldre traducció per comunicar-nos. La paraula Gràtitud es queda curta per definir el que els seus ulls deien.

Moments com aquest no s'obliden mai!

PATRÍCIA MORALES, BARCELONA

El programa educatiu KEBS facilita l'escolarització dels infants i joves sense recursos del barri de Kumarigal, Kathmandu. La principal ajuda consisteix en una beca d'estudi i assessorament personalitzat durant tota la seva etapa escolar. També se'ls hi proporcionen els uniformes i tot el material acadèmic necessari.

IMPORT TOTAL: []
BENEFICIARIS: []

HAPPY SIPHAL

Per segon any consecutiu, la Marina i la Laura, coordinadores del programa d'apadrinament temporal de Siphah, han fet les maletes i s'han dirigit a Kathmandu per continuar amb les millores iniciades l'any passat al centre d'acollida de Siphah.

Durant aquest temps, i gràcies als diners recaptats a la festa benèfica organitzada el Juny passat a Luz de Gas, han pogut dur a terme una gran quantitat de millores en infraestructures: reparació de les finestres i mosquiteres, canonades i portes dels banys, sistema elèctric, pintura de tots els interiors, habitacions i banys, manteniment de les plaques solars... La llista seria inacabable.

Però no tot l'esforç s'ha dedicat al centre. Durant aquesta estada, la Marina i la Laura han compartit el seu temps i les seves experiències amb tots els nens i nenes de Siphah, veritables protagonistes d'aquesta història, destacant la visita que van poder fer amb cadascun dels nens als seus pares, actualment a la presó.

Amb ells han anat de jugar, cantat, ballat, rigut i plorat, constatant que ja formen part important de les seves vides.

Ja està plantejada la proposta de millora pel 2015, pel que la feina no s'atura!

Després de quatre anys seguim anant a Nepal, dedicant des del primer a l'últim dia de les nostres vacances a ells, a aquests nens que ens han donat tant...

No sé que té aquesta ciutat, aquest lloc ple de pols que tant ens agrada, quan hi arribem no volem, no podem marxar

Tot l'any hi estem en contacte, posem tota la nostra energia en aconseguir fons per poder fer feina, per aconseguir tornar-hi any rere any. A Bhimphedi vàrem viure la nostra primera experiència en aquest país, i ara, a Siphah, ens sentim com a casa. Era un orfenat deixat de la ma de Déu i ara el sentim casa nostra.

Arribem, ens els mengem a petons, juguem, arreglem, solucionem tot el que podem i ens deixem la vida i la pell allí, i el més curiós es que no us sabria dir el pesuà. Nosaltres els hem donat tot, els hem donat el nostre temps, la nostra energia, totes les nostres forces i la nostra dedicació i ells s'hi han abocat, hi posen tot el seu amor, aprenen a fer les coses millor, a estimar-se, a valorar el que tenen i a cuidar-ho, a sentir el centre casa seva i entre tots a aconseguir que Siphah no sigui un centre, sigui una casa plena d'amor. Són una família, la nostra família. Ens sentim part d'ells i allí està el nostre cor i tot el nostre amor.

No hi volem deixar d'anar, no podem, superior a nosaltres, els necessitem més del que ens necessiten ells a nosaltres. Ja no sabem viure sense els seus somriures, les seves abraçades, els seus petons, el seu amor i els seus ulls, que ens donen més del que mai hauríem imaginat.

Aquests nens tenen àngel, Siphah àngel.

MARINA PORTABELLA, BARCELONA

Amics del Nepal gestiona parcialment el centre d'acollida de Siphah Child Protection Home, a Kathmandu. Aquest centre està destinat a infants i joves que tenen els pares a la presó.

IMPORT TOTAL: 12000€
BENEFICIARIS: 40 INFANTS I JOVES

PURWANCHAL ANATH ASHRAM

Biratnagar (antigament Gograha Bazaar) és un municipi situat al sud-est de Nepal, a la província de Kosi, districte de Morang.

Es tracta de la segona ciutat més gran del país, després de Kathmandu. La seva població "oficial" és d'uns 250.000 habitants, als que s'han de sumar aproximadament mig milió de persones més que viuen als seus suburbis. La població, doncs, supera els 700.000.

Biratnagar és una ciutat de comerç i negocis, així com el principal nucli industrial del Nepal, amb un gran nombre de fàbriques que exporten fideus instantanis, galetes i peces de roba a la resta del Nepal i a l'Índia, frontera de la qual es troba a molt pocs quilòmetres.

Purwanchal Anath Ashram es una casa de acollida para niños huérfanos y ancianos situada en Biratnagar. Se estableció hace ya 26 años gracias a la acción y esfuerzo de la Sra. Sita Pokhrel. Desde el principio y hasta la actualidad, la Sra. Pokhrel, Sita, preside el centro, donde cuida y atiende personalmente a los niños allí acogidos. Su lema es "El Servicio es la mejor religión".

Ha sido un camino largo y nada fácil para la Sra. Pokhrel, Sita. En mayo de 1988 hizo la promesa de dar cobijo y protección a niños abandonados por sus familias en

Biratnagar. Gracias a donaciones de arroz de comercios próximos, empieza su actividad en una pequeña casa alquilada. Está sola y también tiene que atender a sus hijos. Solo

"Gracias a donaciones de arroz de comercios próximos, empieza su actividad en una pequeña casa alquilada."

cuenta con la ayuda a ratos de su esposo Balma. El año 1991, una familia canadiense adopta un niño en Biratnagar. Así conocen a Sita y su labor con los niños. Observan que están bien atendidos y bien alimentados, y que los niños son felices con las atenciones de Sita. Pero la familia acogida por Sita ha crecido mucho y sus instalaciones son muy precarias: Carece de recursos para mejorarlas.

De vuelta en Canadá, esta familia no puede olvidar las dificultades de Sita y la precariedad de sus instalaciones. Con la colaboración de otras familias canadienses consiguen recursos económicos con los que vuelven al cabo de un tiempo a Biratnagar.

Allí contactan con otros apoyos locales y consiguen un terreno donde construir un centro para que Sita pueda mejorar sustancialmente su labor.

Así se construye y constituye el actual Purwanchal Anath Ashram de Biratnagar.

Aproximadamente en aquellas mismas fechas, otras familias de Girona siguen pasos parecidos a los de las familias canadienses con la adopción de otros niños en Nepal. Una adopción promueve otras adopciones por parte de más familias de Girona. Igual que las canadienses, deciden también ir más allá y facilitar soporte económico a Sita.

Quieren ayudar económicamente a mantener, vestir y educar directamente en Nepal a los niños acogidos por Sita. Para ello obtuvieron asesoramiento de "AMICS DEL NEPAL" y organizaron un modo de mecenazgo-apadrinamiento a niños atendidos en el Purwanchal Anath Ashram de Biratnagar.

Este apadrinamiento consiste en contribuir al hospedaje, alimentación, calzado, vestido (incluidos uniformes de colegio), atención médica y sanitaria de los niños. Todos los niños en edad escolar están escolarizados en diversos colegios de Biratnagar, y algunos de los mayores, con programas aparte, han conseguido iniciar y culminar estudios más adelantados.

Así nació "Amics del Nepal-Girona".

Nepal es un país pobre. La población en general dispone de muy escasos recursos y posibilidades. Resulta demoledor y vergonzoso abandonar a un niño en cualquier entorno.

Aunque seguramente hay países en los que sea incluso peor, quien haya viajado y conozca algo Nepal entenderá el futuro que tiene un niño abandonado allí. Dicho esto, me satisface afirmar que, quien visite el Purwanchal Anath Ashram de Biratnagar observará que los niños allí acogidos han sido afortunados dentro de su desdicha.

Desde su constitución y a lo largo de estos años en el Purwanchal Anath Ashram se han acogido como en una familia a más de 160 niños de los que ya más de 70 han dejado el centro al hacerse mayores de edad. Algunos han hecho su vida en Nepal, otros han preferido emigrar. Muchas niñas se han casado y han formado su propia familia. En el Purwanchal Anath Ashram incluso se han celebrado bodas.

En la actualidad, el centro dispone de huerto propio del que se autoabastece de múltiples productos, vendiendo los excedentes

con los que generan recursos para otras necesidades. También dispone de establo propio con 8-10 vacas que producen leche para consumo propio y también generar algún recurso extra al vender los exprogramas educ. extra-escolares, etcétera.

Dispone de ordenadores propios, de un equipo solar para generación de agua caliente, de un parque de bicicletas para uso de los niños mayores en sus desplazamientos, así como de una furgoneta y un tractor para el huerto. Seguro que me olvido de muchas cosas.

Todo ello ha sido y es gracias a la acción y esfuerzo continuado fundamentalmente de la Sra. Sita Pokhrel y su esposo Balma. También tienen que ver los sponsors que de diversas y dispares procedencias han contribuido con recursos económicos a su esfuerzo. Dentro de este grupo está "Amics del Nepal-Girona".

"me satisface afirmar que, quien visite el Purwanchal Anath Ashram de Biratnagar observará que los niños allí acogidos han sido afortunados dentro de su desdicha."

En todos estos años los sponsors de "Amics del Nepal-Girona" han contribuido a dar dignidad al presente y al futuro de decenas de niños

abandonados a su suerte en Biratnagar. Bien en forma de "apadrinamiento" o con donaciones parciales o completas que han ayudado a tirar adelante proyectos de mejora en el centro.

Con los años, unos sponsors han persistido en el tiempo, otros nos han dejado por diversos motivos y afortunadamente otros nuevos han acudido.

Lamentablemente la crisis nos ha golpeado a todos, y últimamente han sido más las bajas que las altas.

Doy las gracias a todos por mantener el esfuerzo económico y por haber leído hasta aquí. Sería "la de Dos" que pudierais aportar algún padrino más: No podemos abandonar de nuevo a su suerte a decenas de niños acogidos todavía por Sita en el Purwanchal Anath Ashram de Biratnagar.

KARL JHANKE. GIRONA

Actualment, "Amics del Nepal-Girona" compta amb 47 "padrins-sponsors" que donen suport d'apadrinament complet. S'acullen a programa 57 nens (32 nenes i 25 nens) amb edats compreses entre 1 i 21 anys.

**IMPORT TOTAL:
BENEFICIARIS: 57 infants i joves**

PROYECTO DE SALUT

L'activitat d'Amics del Nepal no es concentra exclusivament en els centres d'acollida. Des de la fundació de l'Associació l'any 1995 s'ha posat molt d'èmfasi en la cooperació en diferents camps, com la salut, les infraestructures i el desenvolupament rural.

Actualment seguim duent a terme diferents projectes en aquests camps, comptant amb l'inestimable equip humà que formen els voluntaris professionals.

Hola a todos! ¡Hola Dora y David, responsables del proyecto de Salud Buco-Dental de Amics del Nepal, y queremos compartir con vosotros las experiencias vividas el pasado agosto en Nepal. Nuestro proyecto se desarrolló en tres ámbitos principalmente:

- Centros de acogida para niños: donde se realizaron revisiones dentales, algunos tratamientos (extracciones y limpiezas) y talleres educativos de salud buco-dental.
- Escuelas pública y privada de Bhimphedi: en las cuales llevamos a cabo talleres educativos de salud buco-dental y aplicaciones de flúor.
- Centro de Salud de Bhimphedi: en el que se organizó una campaña comunitaria de extracciones dentales.

Nuestra aventura comenzó en los alrededores de Katmandú, en el centro de acogida de Siphah, donde los niños nos recibieron con los brazos abiertos, y donde estuvimos trabajando dos días. A continuación visitamos el centro de acogida de Patan, destinado mayoritariamente a niñas en edad adolescente, a quienes dedicamos tres días de trabajo.

Finalizadas las revisiones para conocer el estado de salud bucal de los niños, decidimos adaptar los tratamientos a realizar y los talleres educativos de acuerdo a las necesidades de los centros en cuestión. En Siphah reforzamos la técnica de cepillado relatando un cuento infantil y en Patan explicamos el concepto de placa dental como causa de enfermedad gingival, además de realizar limpiezas y extracciones.

"Nuestra aventura comenzó en los alrededores de Katmandú, en el centro de acogida de Siphah, donde los niños nos recibieron con los brazos abiertos"

Tras modificar nuestra programación debido al mal estado de las carreteras por las lluvias, llegó el momento de ir a Mahendranagar, ciudad a más de 500km de Katmandú, en la frontera con la India. Por fortuna nos fue posible realizar el trayecto de ida en avión, pero aun así no nos libramos de algún que otro imprevisto en nuestro camino. En el centro de acogida de Mahendranagar (Amor Children's Home) los niños nos brindaron un cálido y emocionante recibimiento con coronas y ramos de flores.

Durante el día y medio que duró nuestra estadía pudimos realizar todas las revisiones y limpiezas requeridas, aunque nos hubiese gustado quedarnos más tiempo.

Al igual que en Patan, la sesión educativa se orientó a enfermedad gingival por las necesidades observadas. Después de un interminable viaje de más de 20 horas en autobús, llegamos de nuevo a Katmandú, desde donde partimos en jeep hacia el encantador pueblo de Bhimphedi. En Bhimphedi transcurrió nuestra última semana, dedicándola principalmente al trabajo comunitario. Realizamos talleres educativos en el colegio público y en el privado, en los que participaron unos 350 niños. Además de impartir las sesiones educativas sobre salud bucal inicialmente planificadas, se repartieron cepillos a todos los estudiantes de nivel primario, se efectuaron aplicaciones de flúor y se reforzó la técnica del cepillado. Respecto a la Campaña de Extracciones que desarrollamos en el Centro de Salud, nos complace decir que fue todo un éxito: acudieron aproximadamente 80 personas entre niños y adultos y se realizaron más de 60 extracciones durante dos días consecutivos. En el Centro de Salud también completamos los tratamientos requeridos por los niños del centro de acogida (extracciones y limpiezas), una vez efectuados los exámenes dentales correspondientes.

Ahora que estamos de vuelta y nos encontramos en la fase del reporte de actividades, podemos decir que estamos muy satisfechos con el trabajo realizado y muy agradecidos del trato recibido en Nepal. El éxito del proyecto no hubiera sido posible sin la ayuda de nuestras coordinadoras (Paula Minguell y Mónica Sans), de la gente que colaboró desde migranodearena.com, de los Laboratorios PHB y de los amigos que hicieron diversos aportes. Por supuesto, no podemos dejar de mencionar a las personas que nos ofrecieron su apoyo invaluable en Nepal, especialmente Anju, Ram, Rajendra, Mohan, Madam y Saru, así como a los niños mayores de los centros de acogida, que fueron ayudantes excepcionales para el trabajo con los más pequeños.

Muchas gracias a todos!

DAVID FERRANDIZ, TAIWAN I DORA CÁRDENAS, MADRID

“podemos decir que estamos muy satisfechos con el trabajo realizado y muy agradecidos del trato recibido en Nepal”

EL PROYECTO DE L'AGUA

L'Any 2010 es van iniciar els estudis de qualitat de l'aigua a la localitat de Bhimphedi, resultant que aquesta era font de nombroses malalties estomacals en els habitants de la vila. Per aquest motiu es van començar, amb l'ajuda del Rotary Club de Kathmandu, les obres d'un nou tanc on es portés a terme la depuració i potabilització de l'aigua.

Nepal enganxa. Ese es el resumen que todo el mundo que conocía el país me relataba antes de viajar. Sinceramente tenía mis reservas sobre cuán cierto sería. Como voluntaria primeriza, llegue a Nepal con una mezcla de ilusión y nervios casi a partes iguales. Nada más aterrizar en Kathmandu, me introdujeron en algo a lo que ellos llamaban taxi y yo definía como un verdadero kamikaze. Ante mí, comenzó una especie de obra teatral de calles sin asfaltar, de aceras inexistentes, burros, gallinas, cabras, vacas, perros, coches destartados cruzándose sin parar y gentes con ropajes y costumbres dignos de cualquier película o documental.

Superados los cinco primeros minutos sin atreverme a pestañear por miedo a perderme algo, me dije...Marta...esto te va a gustar. Había aterrizado en otro mundo, un país donde todo parecía estar todavía por hacer y precisamente por ello resultaba fascinante. Pasé los primeros días con los demás voluntarios a los que doy mil gracias por enseñarme a moverme por allí.

Fueron dos intensos días de clases sobre qué y dónde comer, dormir y disfrutar del país, sin olvidar por supuesto el arte de regatear por absolutamente todo.

“superados los cinco primeros minutos sin atreverme a pestañear por miedo a perderme algo, me dije...Marta...esto te va a gustar.”

Es sorprendente ver como prácticamente desconocidos se convertían en segundos en tu gran familia nepalí.

Después de la visita de rigor a la oficina de Mohan, Andrea (ahora buena amiga y entonces casi una completa desconocida) y yo nos dispusimos a realizar en un jeep la travesía que nos debía llevar hasta Bhimphedi. Si en un primer momento había considerado un kamikaze al taxista del aeropuerto, después de ver como conducían aquel jeep por los caminos de montaña, ese hombre me parecía un santo.

Tres horas y un dolor intenso en el culo más tarde, realizamos los 60 Km que separan la capital de Bhimphedi. Dios mío, eso sí que era precioso. Se abrió ante nosotras un poblado de casas de madera y hormigón que desafiaban la gravedad, habitadas por las personas más sonrientes del mundo y rodeadas por un paisaje totalmente idílico: verde, verde y más verde. Allí nos esperaba Ricardo, voluntario experimentado que nos presentó a todo el pueblo para poder ponernos manos a la obra cuanto antes.

Aunque me habían dicho que la gente de Nepal es encantadora, me asombró como todo el pueblo, pequeños y mayores nos acogió desde el principio.

Como solíamos

decir allí, están hechos de otra pasta. De este modo, comenzamos las reuniones con los habitantes

“...comenzamos las reuniones con los habitantes del pueblo para iniciar el proyecto sobre el mantenimiento del tanque de tratamiento primario de agua y el estudio sobre la gestión de residuos.”

del pueblo para

iniciar el proyecto sobre el mantenimiento del tanque de tratamiento primario de agua y el estudio sobre la gestión de residuos.

Si algo recordaré siempre, fue la primera visita al tanque de filtración de aguas. Los nativos en chancas y nosotras totalmente equipadas con nuestras respectivas bambas del decathlon, recomendadas para andar por la montaña (yaaaah). Prometo que era imposible seguir su ritmo subiendo por la montaña a través del río. Desde esa primera toma de contacto hasta el final del periodo en el poblado parece que pasara solo un instante. La llegada de Álvaro, el inicio de las clases en el colegio sobre concienciación, las reuniones para explicar y realizar las tareas de mantenimiento del tanque, las risas y excursiones con los niños del Balmandir... El Balmandir, reconozco que no hay día que no me acuerde de ese lugar.

Esos niños son simplemente increíbles.

Recuerdo nada más llegar cómo nos sonreían y peleaban por enseñarnos los trucos de magia que habían aprendido de una visita anterior de Magic Andreu. Las niñas te obligaban a dejarte pintar como una mona con las pocas pinturas que tenían. Los niños en cambio, eran más de tirarse encima tuyo y obligarte a correr detrás de ellos durante horas.

Recuerdo los bailes, los baños en el río o en la “swimming pool” tal y como ellos la llamaban, los “dahl baht” y las patatas fritas de las “didis”, los días de volley, fútbol, el huerto y sus bichos, las noches ayudándoles con los deberes, etc. Son inocencia y felicidad en estado puro.

Como no, hacer mención especial a los mejores yogures de búfala que existen, y hasta al (ahora dulce) recuerdo de una guindilla que me hicieron probar los niños... casi dejo el Balmandir sin agua durante semanas, si algo no he logrado entender todavía es como pueden digerir semejantes dosis de picante.

¿Qué decir de esta experiencia? Que ha sido increíble, el sumergirte en su cultura, el convivir con sus gentes, el ser consciente de la naturaleza en todo momento (hasta en el lavabo...), el sentimiento continuo de aventura, absolutamente todo ha sido positivo, y es que a mi parecer Nepal no engancha,

Nepal ENAMORA.

MARTA SÁNCHEZ, UPC, BARCELONA

L'ASSAMBLEA ELIGEIX NOVA JUNTA

L'Assemblea eligeix nova Junta, aprova la gestió realitzada i un nou pressupost marcat per la crisi però amb vocació de servei.

L'Assemblea General Extraordinària celebrada el passat 31 de maig va elegir una nova junta de l'Associació. Una Junta que haurà d'encarar una nova etapa marcada per l'austeritat pressupostària en aquests temps de crisi i la incorporació de persones més joves que s'han format com a voluntaris i coneixen la realitat del país gràcies a les diverses estades que han realitzat els darrers anys a diferents centres d'acollida de Nepal. Amb aquesta nova Junta es vol garantir la continuïtat dels projectes bàsics de l'associació orientats a la millora dels infants i joves gràcies als centres d'acollida que gestiona l'Associació amb un renovat compromís amb la societat nepalesa.

Cristina Morales una de les persones que va fundar l'Associació fa 19 anys expressà la voluntat d'assumir la responsabilitat d'assumir la presidència després d'haver

tingut reunions amb persones de l'antiga Junta i de les que vol incorporar a la nova i sospesar la disponibilitat i el compromís de tirar endavant.

Prèviament Sofia Massutti s'acomiadà de la presidència que havia exercit aquest darrer any en el decurs de la qual hagué d'afrontar moltes dificultats degudes a una situació complicada de crisi econòmica amb disminució de recursos i amb un equip poc cohesionat basat només amb el voluntariat i sense cap suport administratiu estable.

El vice-president sortint Carles Garcia-Ribera va voler fer una especial menció a la professionalitat i a la gestió de Sofia Massutti en aquests moments difícils, a la seva feina de reordenació dels projectes bàsics de l'entitat i va agrair en nom de tots els assistents la seva feina. Igualment es fa una menció especial a la tasca endegada tots aquests anys per Ramon Viladomat, soci també fundador de l'Associació, que tot i sortir de la Junta continuarà col·laborant en àmbits de comunicació i assessorament.

L'ASSOCIACIÓ 2014

Presidenta: Cristina Morales

Secretari: Manel Forasté

Tresorer: Ramon Coderch

Vocals: Josep Carreras, Mònica Sans, Anna Brunet, Karl Jhanke, Mireia Crosa, Paula i Enric Recoder

EQUIP TÈCNIC

Apadrinaments: Josefa Camardons i Cristina Morales

Bhimphedi: Mònica Sans i Enric Recoder

Children's Home: Mireia Crosa

Kebs: Patrícia Morales i Elisa López

Siphal: Marina Portabella i Laura Recoder

Projecte jove: Mireia Crosa

Salut: Paula i Anna Brunet

Voluntariat: Anna Brunet

Voluntariat professional: Mònica Sans

Gestió econòmica: Josep Carreras i Anna Carreras

Comunicació: Enric Recoder, Manel Forasté i

Ramon Viladomat

Girona: Karl Jhanke

Administració: Mari Carmen A.

EQUIP TÈCNIC A NEPAL

Coordinador de projectes: Mohan Tiwari

Comptabilitat: Geeta Shreshtha

Voluntaris 2014 a Nepal: Pol Cornejo, Marta Sánchez, Álvaro Fontan, Andrea Mauri, Ricardo Riera, Rosa Olabarrieta, Marc Torrent, Nuria Rabassa, Marta Almela, Patricia Morales, Dora Cárdenas, David Ferrándiz, Marina Portabella, Laura Recoder i Sergio España.

BASE SOCIAL: 500? socis i padrins i

15 voluntaris

EL NOSTRE EQUIP A NEPAL

**MOHAN
TIWARI**
PROJECT

My name is Mohan Tiwari, working as Program Manager in Amics del Nepal Kathmandu office. I have been here serving since 2006.

Major tasks are to take care of the AN projects and programs.

Preparing and sending informations and periodic progress reports to the headquarter.

Coordinating volunteers with community and shelter homes. Updating sponsorship information. Laisoning with counterpart and government agency.

Frequent periodic follow up visits and meetings in the different shelter homes, children and the staffs. Update records and informations.

I am so much happy and so much proud of being a staff member of my association. We the Amics are really doing best job in Nepal, supporting many needy children for their primary to higher level education which is almost a dream for them, helping for independent and happy future. We are also providing support to the shelter home's physical facility improvement, as well as women and community people through our volunteer's organising health camps, drinking water project and awareness activities.

Thank you!

EL NOSTRE EQUIP A NEPAL

**GEETA
SHRESTHA**
ACCOUNTACY

My name is Geeta Shrestha, I am from Kathmandu Nepal.

Its been nearly about 2 year I have been working in Amics del Nepal as an accountant.

My main tasks are to make checks and withdraw cash, give to Didi the money to pay on time the invoices of ADSL and COMMUNICATION.

Go to pay on time the PROVIDENT FOUND, go to pay on time the TAX, Between the 1st and 4th of every month, prepare all payments (check or cash depending on the case) to our suppliers, Grants, Plus 2, etc.

At the beginning of every month, have to pay the salaries of the employees of ANK and be sure that all of them sign the salary sheet.

Managing the Good control of the expenses.

Have to coordinate with an auditor to present on time the auditor report. Once it's presented, she will inform to Barcelona.

During the last 15 days of the every months have to send to all the forecast of all expenses for the next two months.

In brief my main work is to see the related to finance.

I really feel proud to be as a part of this project .

From AND I have really learned a lot of things & still in a learning process ,so I am really thank full & always be thank full to all the members of AND Barcelona for giving me this opportunity.

With regards,

Geeta

LOTERIA DE NADAL 2014

Com cada any, Amics del Nepal inicia la campanya de venda de Loteria de Nadal. El número escolt aquest any és el 10291, i el valor de cada participació és de 4€, quedant 1€ per l'associació.

Les participacions es poden adquirir al local de l'associació, al carrer Diputació 291 de Barcelona. Els diners recaptats durant aquesta campanya aniran destinats íntegrament als programes d'apadrinament i educatius que l'associació gestiona a Nepal.

Moltes gràcies per la vostra col.laboració!!

Associació Amics del Nepal
www.amicsnepal.org

**LOTERIA NACIONAL
SORTEIG DE NADAL**

El portador interessa la quantitat
de 3 euros en el número
Núm. 10.291
del sorteig que se celebrarà a Madrid
el dia 22 de desembre de 2014.

Nº

PREU BUTLLETA: 4 euros
Loteria: 3 euros
Col.laboració: 1 euro
Tot taló trencat o esmentat serà nul.
Caduca als tres mesos.

Associació Amics del Nepal
www.amicsnepal.org

Diputació 296 - 08009 Barcelona
Tel.: 93 302 62 76
amicsnepal@amicsnepal.org

Patrocina:

L'ESCOLA
MUNICIPAL
QUÀCIA

**LOTERIA NACIONAL
SORTEIG DE NADAL**

El portador interessa la quantitat
de 3 euros en el número
Núm. 10.291
del sorteig que se celebrarà a Madrid
el dia 22 de desembre de 2014.

Nº

PREU BUTLLETA: 4 euros
Loteria: 3 euros
Col.laboració: 1 euro
Tot taló trencat o esmentat serà nul.
Caduca als tres mesos.

I, en tots els casos, va quedar clar que s'havien quedat per sempre més atrapats per la fascinació del país i la calidesa de la seva gent. La Festa va incloure també sorteigs de regals de Nadal i es va cloure amb els sempre fascinants balls tradicionals.

QUINTO SOLIDARI

El Quinto és un joc típic de les festes nadalenques molt arrelat al Vallès i també conegut a l'Empordà, la Cerdanya, al Garraf i Ripollès, entre altres comarques catalanes. Es tracta d'un joc "similar" al bingo on cada jugador té una carta amb 90 números, de l'1 fins al 90. La disposició dels números és en sis requadres de 3x5 (3 files i 5 columnes per requadre). Els "lloros" o "cotorres" són els encarregats de "cantar" els números, sempre amb molta gràcia, i cada jugador col·loca una guixa al damunt del número que s'ha cantat. El primer que omple una fila de cinc números canta: "QUINTO!". Això mereix un premi. El primer que omple un requadre (3x5) canta: "PLENA!". I també rep un premi. Cada lloro o cotorra canta cinc partides, sent la primera a un preu i les altres quatre a la meitat. Els premis són un percentatge de la recaptació en aquella partida, i l'altre percentatge és el benefici que recaptarem per Amics del Nepal.

Sabadell té molta tradició de Quinto. L'entitat S.C.R. El Ciervo, de Sabadell, fa sessions al llarg de totes les festes de Nadal. Aquesta entitat ens cedeix les instal·lacions el dia 20 de Desembre de 18h a 21.30h i tot el material necessari perquè organitzem un Quinto Solidari per Amics del Nepal. El 50% de la recaptació en cada partida el repartirem en premis i l'altre 50% el destinarem als projectes que es duen a terme al centre de Bhimphedi. El dia 20 de Desembre, vine a jugar al Quinto! T'hi esperem. Joc, humor, riures i.....grans sorpreses.

LA FESTA DEL SOCI

A La Violeta de Gràcia de Barcelona el passat 2 de novembre pel matí vam trobar-nos molts amics del Nepal per celebrar la tradicional Festa del Soci. Aquest any, més que mai, amb les dificultats i estretors que pateix l'associació i la societat en general, vam posar molt d'èmfasi en explicar als nostres socis i amics què fem, com ho fem i perquè. I ens va semblar que la millor manera d'il·lustrar-ho era la de donar la paraula als nostres voluntaris, unes persones extraordinàries que van oferir el seu testimoni i van parlar amb passió de la seva descoberta i experiència nepalesa. Escollir als voluntaris catalans, mallorquins, bascos i d'altres llocs que s'han implicat en projectes de suport i millora dels nostres Centres d'Acollida fou per a tots els assistents a la festa, una injecció d'ànim i el convenciment que malgrat les dificultats havíem de continuar.

Molts nois i noies joves, estudiants universitaris o professionals que han fet de voluntaris i han dedicat les seves vacances o unes setmanes de la seva vida a realitzar treball de camp als col·lectius més necessitats -que han passat calor, incomoditats, nervis i inseguretats, sobretot al principi amb un període d'adaptació a la realitat de Nepal tant rica i caòtica i de vegades desesperant- van explicar-nos la seva experiència.

CAMPANYA DE REGALS DE NADAL

Un altre any Amics del Nepal inicia la campanya de Nadal de Regals Solidaris, dissenyada per fer-vos participar activament en els projectes de cooperació. Tots els regals que podreu adquirir són articles confeccionats de manera artesanal a diferents regions de Nepal, amb els qual esteu ajudant al desenvolupament d'un dels països més pobres del món. També donareu suport a la manutenció i educació dels nens i nenes del programa d'apadrinaments, i contribuïreu a tirar endavant els projectes que actualment des de l'Associació tenim en marxa, com el Projecte de Salut o el Projecte Jove.

Hi ha diverses maneres de realitzar les comandes perquè escolliu la que més us agradi:

1. Venir presencialment els dies que fem el **Mercat Solidari de Nadal d'Amics del Nepal**, al carrer Diputació, 296 de Barcelona:

Els divendres 12 de desembre i 2 de gener: de 16h a 20.30h

Els dissabtes 13 de desembre i 3 de gener: de 11h a 15h i de 16h a 20.30h

2. Enviant un email a amicsnepal@amicsnepal.org, indicant la referència del producte, la quantitat i un telèfon de contacte.

3. Enviant un missatge a través del nostre Facebook www.facebook.com/amicsdelnepal, indicant la referència del producte, la quantitat i un telèfon de contacte.

4. Trucant al nostre telèfon **933 026 276**. En cas d'haver de deixar un missatge al contestador, indicant la referència del producte, la quantitat i un telèfon de contacte.

També podeu comprar el calendari solidari 2015 que Amics del Nepal ha realitzat amb les fotos que els voluntaris han anat fent durant la seva estada a Nepal en els diferents projectes de l'associació.

El pagament es pot fer en metàl·lic a l'Associació o mitjançant un ingrés bancari indicant el nom i cognoms de la persona que fa la comanda al número de compte:

ES47 2100 0908 56 0200160266 de La Caixa.

Es faran comandes fins a fi d'existències. En cas d'esgotament d'un model se suplirà per un altre model del mateix producte.

ÉS TEMPS DE RENOVACIÓ

Aviat haurem de fer balanç de 20 anys de l'associació, que celebrarem l'any vinent, però el més destacat de tot plegat, així d'entrada, és veure que al llarg d'aquests anys hem fet possible mantenir allò que ens vam proposar en el seu moment i haver pogut anar fins i tot bastant més enllà d'aquells propòsits inicials.

Uns propòsits de donar suport a uns infants acollits en centres, moguts a partir d'un coneixement i d'una experiència viscuda amb profunditat i intensitat. Heritat que gairebé estem parlant d'una altra època, però moltes de les circumstàncies que ens van fer empènyer a impulsar aquesta iniciativa encara perduren. El Nepal segueix sent un dels darrers països del món i pràcticament el darrer del continent asiàtic en índex de desenvolupament humà. Només per aquest fet, segueix tenint plena vigència la necessitat de treballar per donar suport a moltes persones, especialment infants i joves, per assegurar-los un futur amb més oportunitats, solament gràcies a l'educació.

Malgrat aquestes circumstàncies que fan necessaris els programes de cooperació per lluitar per un futur més igualitari, no sempre les forces que fan falta ens acompanyen.

En aquests anys, la nostra societat ha canviat, vivim uns moments més difícils que els anteriors, i al mateix temps, l'associació també s'ha hagut d'adaptar als canvis. Per això és important i necessari obrir-se a una renovació que faci possible seguir endavant amb aquesta tasca.

Noves idees, noves propostes i noves forces poden empènyer a seguir endavant amb el projecte. Això és el que ara mateix més falta fa. Per tot, moguts i motivats per aquesta estimació veure el país, els seus infants, els seus joves, les seves dones, i totes les persones en general, seguim amb el compromís inicial de cooperar amb ells. I com en el principi, ens refermem com Amics fidels i incondicionals del Nepal, compromesos amb el futur de la seva gent.

Confiam que les forces i l'empenta de tots ens hi acompanyin.

RAMON VILADOMAT, EXPRESIDENT

DADES ECONÒMIQUES 2013

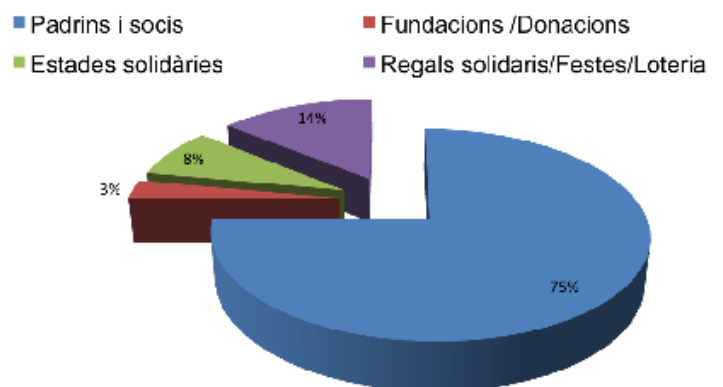
INGRESSOS

Padrins i socis	102.504,16 €
Fundacions privades i donacions	4.000,91 €
Estades Solidàries	10.525,00 €
Regals solidaris, festes, loteria,	19.185,54 €
Interessos bancaris	2,53 €
TOTAL INGRESSOS	136.218,14 €

DESPESES

Gestió i administració	36.605,34 €
Programa d'apadrinaments	90.742,90 €
Estades Solidàries	13.264,69 €
Altres projectes	20.467,95 €
Amortització	1328, €
TOTAL DESPESES	159.408,94 €

INGRESSOS

DESPESES

VULL SER AMIC DEL NEPAL

Associació Amics del Nepal

C/ Diputació 296 · 08009 Barcelona (Spain)
Telèfon: 93 302 62 76 · Fax: 93 304 00 60
e-mail: amicsnepal@amicsnepal.org
www.amicsnepal.org

Si t'agrada la feina que fem, col·labora amb nosaltres i estrena't com a Amic del Nepal. Segur que trobes una opció que t'interessa:

1) Aportació puntual al projecte que tu trïis.

2) Aportació regular on tu trïes la quantitat i la periodicitat (trimestral, semestral o anual).

Dóna'ns les teves dades i ens posarem en contacte amb tu:

Nom

Cognoms

Telèfon

E-mail

Les opcions que t'oferim:

Apadrinament personalitzat. Amb aquesta aportació contribueixes a la mantenició, escolarització i seguiment d'un nen/a orfe o en situació d'abandonament. Tindràs notícies personalitzades de la seva evolució.

Apadrinament complet - 40€/mes

Apadrinament educatiu - 15€/mes

Apadrinament global. Tu trïes el projecte de qui seràs Amic, a partir de 3€/mes.

Projecte de Salut. Contribuiràs a la millora de les condicions sanitàries i assistencials de centenars de nens i adults que no tenen accés al sistema de salut.

Projecte de Cases d'Acollida. Ajudaràs a tirar endavant les cases d'acollida que gestionem.

Projecte Jove. Ajudaràs a que nois/es de castes baixes que han estat al programa d'apadrinament desde petits, puguin seguir estudiant i accedir a una formació professional i acadèmica superior.

L'EQUIP D'AMICS DEL NEPAL AGRAEIX ELS SUPORT DE TOTS ELS PADRINS, SOCIS I DONANTS QUE, AMB LES SEVES APORTACIONS, ASSEGUREN EL DESENVOLUPAMENT DE LA MISSIÓ DE L'ASSOCIACIÓ.

TAMBÉ VOLEM AGRAIR LES SEGÜENTS EMPRESES I FUNDACIONS PER LA COL·LABORACIÓ MOSTRADA DURANT L'ANY 2014.

TARANNA
VIAGES CON SENTIDO

LA VIOLETA

bcn.cat/
gracia
web: www.bcn_gracia
telèfon: 010 (24h)

Ajuntament de
Barcelona

FUNDACION

mariafranciscade

ROVIRALTA

20 anys

www.amicsnepal.org